Мои

28 64

I

Минуватъ дни минуватъ нощи —
Мина ся лѣто ; пустий (голи)
Листъ пожълтѣлий ; гаснятъ очи
Заспали души ; сърдце спи
Заспало всичко .. Ахъ незнамъ —
Ти жива ли си душко зашъ
Безстрастно гледашъ на свѣта
Смѣхъ и тъма тъма и сълзà.

II

Честъ ва ми дѣ е о сѫдбино
Кѫдъ е? Била каква била
За по добра ако не искамъ
Да мя спопадне барешъ зла.
Тъй (така) ли ще стоя все въ кѫщи
И да живѣя като въ сънъ
Да ся треперя покрай пѫтя
Като нечувственъ буковъ пънъ.

О дай ми Боже да живѣя
Да имамъ радостно сърдце